

Szellem a fazékból - Kacsintó kocsonya

2011 november 27. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása
értékelve

Még nincs

Mérték

A legenda szerint a XVII. század végén egy felső-gömöri furmányos (fuvaros) tért be a miskolci Magyar Huszár fogadóba, és kocsonyát rendelt. A korcsmárosné legott sarkon fordult, s a pincéből felhozott egy tál kocsonyát.

A tót atyafi bicsakjával épp ketté akarta szelni a tányérből kikandikáló húst, amikor ijedten felkiáltott: "Jaj, jaj, korcsmárosné, ennek a kocsonyának szeme van és hunyorgat!" A pincében a frissen főzött kocsonyába belemászott egy varangyos béka, és megdermedt.

Magunk is dermedten bámuljuk a kocsonyafesztivál honlapját. Az ötlet "megálmodói" Rózsa Edit hajdani SZDSZ-es és Fedor Vilmos, MSZP-s képviselők (egyébként férj és feleség) tudatják a titkot: a fesztivál ötlete akkor pattant ki a fejükből, amikor egy furmányos néprajzkutató rátalált Marosvásárhelyen arra a bizonyos képeslapra, amin béka ül a kocsonyában. Íme, a hiányzó láncszem! A bizonyíték. Amitől az egész rendezvény (így hirdetik): "Több, mint legenda!" Csak pislogunk, mint hűledező béka a kocsonyában.

Mert a többi már városmarketing. Kocsonyabál és kocsonyavonat, kocsonyakaszinó, kocsonyajósda és "kocsonyalis léggitár banzaj". De lehet, hogy demokratikus ötletparádéről van szó, s aki betér a városatyákhoz, kitalálhat egy szótekervényt. Így születhetett a "kocsonyádé" (játékos sportvetélkedő), a "kocsonyalis futás" és a helikopteres "békaes" is. A kocsonyabálon Kocsonya Zoltán szerkesztő-riporter vezetett msort, a sajtótájékoztatón Vágó István viccelődik, az önkormányzati és állami támogatásoktól felhevült kocsonyadalnokok (a zsíros létől kissé elnehezülve) zengik a miskolci szózatot: "Gyöngyöz? zsírcseppek mosolyognak szépen, / Édesanyám a kocsonyámat elkészíti szépen, / Csüng? csülkök, szörös börök, malac füle, lépe / Sorakoznak egymás mellett a levesbe téve." Kapható minden: brekijelmez, hamburger, vattacukor, fröccsöntött játék, az egész gasztrokádári vircsaft.

Épp csak kocsonyalis sorskérdésekről nincs szó! A merchandising mellett másodlagos a "disznó éteri esszenciája", amiről emelkedett érzületű férfiak századok óta vitatkoznak (hisz a kocsonyafőzés nemzeti ügy), s a miskolciak sem vállalkoznak a mélyben megbúvó kérdések tisztázására: lehet-e csülköt, körmöt, pofát és farkat a csarnokban vásárolni, vagy csak a szalmával pörzsölt disznó a menyei? Átlátszó lesz-e a kocsonyánk, ha álló napig főzzük lassú tűzön, vagy vágjuk bele az egészséget a gyorsfőzőbe? Az elején tegyük a fazékba a fokhagymát, vagy csak a végén? Kinyomva vagy vágva, ecettel elegyítve, ahogy Bornemissza Anna fejedelemisszony javasolja? És melyik kocsonya az igazi? A mangalicatúrós, a mandulásborjúmájás, az öregtyúkös tormasapkával vagy a pontykocsonya? A zöldséges? Esetleg az elzászi? Mert bármilyen lehangoló, a kocsonya nem hungaricum, főznek más nemzetek is, még ha nem is nevezik így: "fagyott húsleves".

Úgyhogy nem árt az óvatosság.

Tavaly például "elkeserítő, felháborító, érthetetlen és elképesztő" dolog történt. (Ezek Rózsa Edit fesztiváligazgató szavai.) Szegény szegediek is rendezni mertek egy "hagyományteremtő" kocsonyafesztivált. Ellopták Miskolctól az ötletet! Csakhogy nekik nem volt békájuk. Legföljebb szegedi papucs. De hogy hangzana a szólás: pislog, mint a szegedi papucs a kocsonyában? Sehogy. Nem véletlen, hogy sem a Nemzeti Kulturális Alap (tízmillió forint - ennyit kaptak a miskolciak), sem a Magyar Turizmus Zrt. (feltehetően szintén több tízmillió forint) nem támogatta Szegedet egy huncut krajcárral sem. Lám, lám, kire kacsingat a szerencse. Akarom mondani, a kocsonya.

Vinkó József, hetivalasz.hu

Ajánló
